

PARAULA I VIDA

Estil cristià en l'era digital

El Papa ens ha ofert una àmplia reflexió sobre la realitat d'Internet en el missatge que ha publicat amb motiu de la 45 Jornada de les Comunicacions Socials, que se celebra aquest diumenge amb el lema «Veritat, anunci i autenticitat de vida en l'era digital».

Ha sorprès la lectura positiva que el Papa fa del fenomen de les noves xarxes socials de la comunicació, malgrat que alerta també sobre els seus perills. En primer lloc, el Papa reconeix el gran canvi que s'ha produït en aquests darrers anys. «Les noves tecnologies —diu— no tan sols modifiquen la manera de comunicar, sinó també la comunicació en si mateixa, per la qual cosa podem afirmar que ens trobem davant d'una vasta transformació cultural. Amb aquesta manera de difondre informació i coneixements neixen una nova manera d'aprendre i de pensar, així com noves oportunitats per establir relacions i construir llaços de comunió.»

Ara bé, el Papa també es mostra molt realista davant les noves tecnologies i alerta sobre els seus perills o els seus usos dolents: una interacció parcial, la tendència a comunicar només algunes parts del propi món interior, el risc de construir una certa imatge de si mateixos, que acostuma a conduir a l'autocomplaença.

De forma especial els joves estan vivint aquestes noves possibilitats perquè aquestes noves tecnologies permeten

Cartell de la Jornada Mundial dels Mitjans de Comunicació Social que se celebra avui

que les persones es trobin més enllà de les fronteres de l'espai i de les pròpies cultures, inaugurant així un món nou d'amistats potencials. És aquesta, sens dubte, una gran oportunitat, però també suposa prestar una major atenció i prendre consciència dels possibles riscos.

Entre aquests riscos, el Papa cita el de cercar refugi en una espècie de món paral·lel o una excessiva exposició al món virtual. I en aquest punt fa un advertiment que es pot considerar com a fonamental, i així ho indiquen diversos experts en comunicació: «És important recordar sempre que el contacte virtual no pot i no ha de substituir el contacte humà directe, en tots els aspectes de la nostra vida.»

En l'era de les xarxes digitals cadascú ha de sentir també la necessitat de ser una persona autèntica i reflexiva. Autèntica, és a dir, fidel a si mateixa, sense caure en la il·lusió de construir artificialment una *imatge pública*. D'aquí la qüestió essencial que, als ulls del Papa, es planteja en les noves xarxes socials: «Qui és el meu proïsme en aquest nou món?»

I Benet XVI no dubta a proposar «un estil cristià de presència també en el món digital, caracteritzat per una comunicació franca i oberta, responsable i respectuosa de l'altre». Considero que aquest punt és especialment important, perquè ens recorda el principi ètic que ha de presidir l'acte de comunicació, també en l'era digital. El respecte a la veritat, el respecte a la persona i als seus drets és el fonament de l'ètica de la comunicació i, per això mateix, hem de ser conscients de la profunda immoralitat d'aprofitar aquestes noves xarxes de comunicació per difondre estereotips o atacs falsos contra l'honestedat i l'honorabilitat de les persones.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

La convivència és possible

El bisbe Ramon Buxarrais i els dos testimonis musulmans Mimo Al-Baragragui i Asmaa Bounane van demostrar amb les seves intervencions que la convivència és possible, en un acte organitzat per la Fundació Maragall el 5 de maig, a la FTC. Mons. Buxarrais, que va plantejar la seva conferència —«Relacions entre cristians i musulmans»— des de la pràctica de la revisió de vida —veure, jutjar i actuar—, va compartir amb el públic les seves vivències com a bisbe de Màlaga, i a Melilla com a capellà de presons i inspirador de dues escoles professionals. El bisbe Sebastià Taltavull, que presidí l'acte, va agrair a tots tres l'exemple de diàleg que havien donat perquè el diàleg dona coneixement i el coneixement ajuda a descobrir les persones. Cal superar el desconeixement mutu. Si aprofundim en el coneixement, creixem tots, i tots —cristians i musulmans— hem de créixer. Foto: Pep Herrero.

GLOSSA

El camí el fem junts

Un grup de pastoralistes de diverses escoles d'una congregació religiosa ha participat en un seminari setmanal, durant tot un curs, per treballar qüestions relacionades amb la pastoral educativa. Des de la fe, han compartit les seves vivències. Ha estat, també, una experiència de comunió eclesial i de comunitat educativa que avança. En un escrit adreçat als seus companys i companyes dels diversos claustres, afirmen: «[...] Somiem: preparar persones capaces d'escoltar i respondre. Escoltar en profunditat un món que crida de patiment, de desorientació i de desànim. Escoltar perquè el crit dels qui pateixen és el crit mateix de Déu. Respondre amb la pròpia vida. És a dir, buscar la pròpia vocació.»

Atesa la realitat plural de l'alumnat de les escoles, els diversos nivells de coneixement de Déu i de fe, concreten: «La nostra tasca és vocacional. Volem desvetllar en els joves el desig i la recerca de la seva vocació en el món. I, perquè creiem que és Déu mateix qui està cridant, el nostre somni té tres nivells. 1. Per a tots: que descobreixin la seva vocació en el món, vocació de servei per tal de posar els talents que han rebut a l'abast dels altres. 2. Per a molts: que sentin aquesta resposta als reptes del món com a resposta a Déu mateix. 3. Per a alguns: que responguin amb tota la seva vida en un lliura-

ment radical en el sacerdoci o en la vida religiosa.»

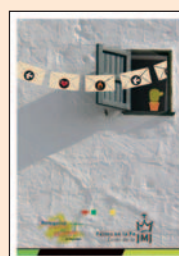
Dibuixen una acció que ha de contemplar diversos nivells d'actuació: la preevangelitació, l'evangelització i la pastoral. Assenyalen com a claus a considerar: «Equips de persones... el camí el fem junts o no arribem: els pastoralistes, arrelats i acompanyats pel claustre». «Un relat fort amb un discurs comú amb paraules i llenguatges que avui interpel·lin... la Bíblia i el Magisteri de l'Església, sense ells ens podem perdre». «Tots necessitem sentir-nos acompanyats. No podem oblidar-nos de l'acompanyament.»

Conscients que el camí tindrà les seves dificultats, desànims i desencisos, observen amb encert: «Ha d'haver-hi moments en què ens adrecem a la font. Moments en què ens puguem sentir acaronats pel Pare, acompanyats per Jesucrist: necessitem espais de pregària i de celebració... Necessitarem recessos.»

Clouen l'escrit: «Comencem el camí? Cadascú l'anirà fent al seu ritme, des del seu punt de partença, però no ens podem aturar, ens hem de posar a caminar. Des del món i des dels alumnes, és el mateix Déu qui ens crida». «Jesús baixà de la muntanya, i molta gent es posà a seguir-lo» (Mt 8,1).

Enric Puig Jofra, SJ

Vetlla de l'Esperit

En aquest camí cap a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), un itinerari de fe i d'Església dels voluntaris i dels joves de la diòcesi, la Delegació Pastoral de Joventut proposa la celebració de la Vetlla de l'Esperit, amb el lema «Surt fora. Arrela't». Tindrà lloc el proper dijous, dia 9 de juny (20.30 a 21.30 h), a l'església de Sant Felip Neri (plaça de Sant Felip Neri 5). Us hi esperem. Per a més informació: www.delejovebcn.com.

L'ASCENSIÓ DEL SENYOR

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel? Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

► Salm responsorial (46)

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, el terrible, / rei de reis a tot el món. R. Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan resuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls prosternaren. Alguns, però, dubtaren.

Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 1,1-11)

En mi primer libro, querido Teófilo, escribí de todo lo que Jesús fue haciendo y enseñando hasta el día en que dio instrucciones a los apóstoles, que había escogido, movido por el Espíritu Santo, y ascendió al cielo. Se les presentó después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, y apareciéndoseles durante cuarenta días, les habló del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les recomendó: «No os alejéis de Jerusalén; aguardad que se cumpla la promesa de mi Padre, de la que yo os he hablado. Juan bautizó con agua, dentro de pocos días vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo.»

Ellos lo rodearon preguntándole: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino de Israel?» Jesús contestó: «No os toca a vosotros conocer los tiempos y las fechas que el Padre ha establecido con su autoridad. Cuando el Espíritu Santo descienda sobre vosotros, recibiréis fuerza para ser mis testigos en Jerusalén, en toda Judea, en Samaria y hasta los confines del mundo.»

Dicho esto, lo vieron levantarse, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Mientras miraban fijos al cielo, viéndole irse, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que os ha dejado para subir al cielo volverá como le habéis visto marcharse.»

► Salmo responsorial (46)

R. Dios asciende entre aclamaciones, el Señor, al son de trompetas.

Pueblos todos batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor es sublime y terrible, / emperador de toda la tierra. R. Dios asciende entre aclamaciones, / el Señor, al son de trompetas; / tocad para Dios, tocad, / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo; / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: Que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder para nosotros, los que creemos, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, potestad, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y todo lo puso bajo sus pies, y lo dio a la Iglesia como cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que lo acaba todo en todos.

► Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos vacilaban. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado pleno poder en el cielo y en la tierra. Id y haced discípulos de todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo.»

L'Ascensió. Pintura de Rembrandt, Alte Pinakothek, Munic (Alemanya)

COMENTARI

Jesús se'n va i es queda

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (■ Barcelona) (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 19,1-8 / SI 67 / Jn 16,29-33 □ **dimarts:** Ac 20,17-27 / SI 67 / Jn 17,1-11a □ **dimecres:** Ac 20,28-38 / SI 67 / Jn 17,11b-19 □ **di-jous:** Ac 22,30;23,6-11 / SI 15 / Jn 17,20-26 □ **divendres:** Ac 25,13-21 / SI 102 / Jn 21,15-19 ■ **dissabte** (□ Tortosa): Ac 11,21b-26;13,1-3 / SI 97 / Jn 21,20-25 ■ **diumenge** vinent, de Pentecosta (litúrgia hores: 3a setm.): Ac 2,1-11 / SI 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jn 20,19-23.

La festa de l'Ascensió resulta sorprenent. Hi va associada la imatge realment espectacular de Jesús pujant enlaire, típica de la representació religiosa del seu temps, on la terra era l'àmbit dels homes i el cel el de Déu. I, sobretot, planteja la qüestió de saber si Jesús és entre nosaltres o no hi és. L'Ascensió sembla el final de la seva estada en el món, però d'altra banda els evangelis són plens de promeses d'una presència permanent. En definitiva, Jesús deixa sols els seus deixebles o es queda amb ells? Jesús és amb nosaltres o ens espera en un altre lloc?

La veritat és que els evangelistes, cada un a la seva manera, vénen a dir

que Jesús se'n va i es queda alhora. Lluc parla de l'Ascensió i de la vinguda de l'Esperit Sant, que serà la nova forma de presència de Jesús. Segons l'Evangelí de Joan, ja abans de morir, Jesús diu als deixebles que se'n torna al Pare, però els promet que els enviarà l'Esperit i que tornarà a ells...

Per la seva banda, Mateu acaba el seu evangelí amb una interessant aparició de Jesús Ressuscitat als seus deixebles. La situació és de comiat, i Jesús els deixa les seves darreres instruccions. Els confia la missió de continuar la seva tasca. Han de fer amb la gent allò que Jesús ha fet amb ells: convertir-los en deixebles, en seguidors fidels i convençuts. Els enco-

mana que facin conèixer a tot arreu el seu ensenyament, perquè tothom pugui seguir Jesús i viure com ell. Tot això és responsabilitat dels deixebles: ara els toca actuar a ells. Però resulta que Jesús no els deixa sols: els assegura que serà amb ells dia re dia fins a la fi del món.

La visió cristiana és aquesta: Jesús se n'ha anat físicament del món, i alhora continua plenament present entre nosaltres. Els cristians han de ser testimonis de l'evangelí, però sabent que Jesús els acompanya. Cal actuar com si tot depengués de nosaltres, però sabent que ell hi és sempre.

Agustí Borrell

JORNADA MUNDIAL DE LES COMUNICACIONS SOCIALS

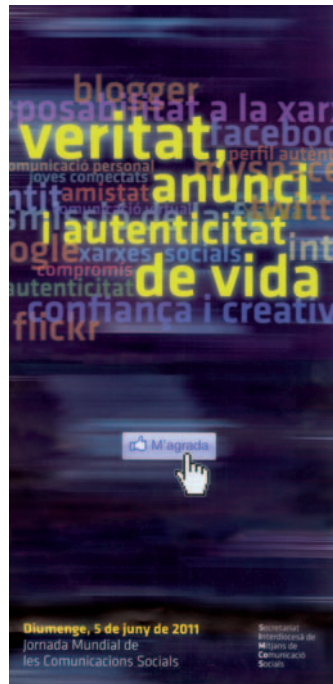
Veritat, anunci i autenticitat de vida

En la relació entre mitjans de comunicació i Església encara hi ha molta assignatura pendent. Experts en publicitat diuen que, des de l'inici de la *propagació de la fe*, l'esforç de comunicació ha estat sempre present al llarg de la història. La paraula remet als fets i a ells ha de remetre sempre per ser fidel a la veritat.

L'Església, quan viu de l'Evangelí i segueix Jesús, és lliure perquè segueix el qui és la Veritat i, en l'exercici d'aquesta llibertat, crea persones lliures i afavoreix àmbits d'autenticitat de vida i de transparència. Ja a l'inici del cristianisme, Pau ho viu amb aquesta convicció: «Esforça't per presentar-te davant Déu com un home que mereix la seva aprovació, com un treballador que no té de què avergonyir-se, perquè exposa correctament la paraula de la veritat» (2Tm 2,15).

Entre nosaltres, perquè el missatge evangèlic arribi, veiem que no sempre és qüestió de mètodes, de llenguatges o de noves tecnologies. Aquests són mitjans molt vàlids, i ens remeten a la comunicació sempre que per a nosaltres, seguidors de Crist, el nucli del missatge sigui la seva Persona, la seva paraula, la seva actuació en el temps.

Fixem-nos en la predicació apostòlica de l'inici del cristianisme. La paraula valenta de Pere el dia de la Pentecosta no sols interpel·la els qui l'escolten meravellats, sinó que «aquell dia s'afegiren als germans unes tres mil persones» (Ac 2,41). La comunicació va produir un impacte fort i positiu. L'Esperit hi intervé. El discurs d'Esteve, ple de la fortalesa de l'Esperit, exposa amb claredat i contundència el pas salvador de Déu en la història del seu poble. La diver-

sitat d'àmbits culturals als quals es dirigeix Pau, l'evangelitzador, i la riquesa comunicativa que conté la presentació que fa de Crist com a Fill de Déu i Salvador, fins a l'extrem de la seva total identificació entre l'anunci, l'anunciador i l'anunciat: «Estic crucificat amb Crist. Ja no sóc jo quin visc; és Crist qui viu en mi» (Ga 2,19-20).

Podríem seguir el procés de *propagació de la fe* al llarg de tot el Nou Testament i la història de l'Església i ens adonaríem de l'ardor apostòlic de tants homes i tantes dones que anuncien el Crist, i veuríem també que cada trobada amb algú és una nova oportunitat que aprofiten. Pau, que és el gran comunicador de l'Evangelí, arriba a dir «voldria ser ara mateix al costat vostre i trobar el to adequat, perquè no acabo de saber com parlar-vos» (Ga 4,20). El missatge cristià, perquè arribi al cor, s'ha d'entendre i acceptar amb joia.

Aquesta és la reivindicació que molts cristians i altres fan quan demanen a l'Església un llenguatge senzill, clar, positiu, proper, que incideixi en la vida real i parli de cor a cor, amb amor. Prou vegades els nostres missatges, més que apropar, generen indiferència o rebuig. Ho hem de revisar, perquè, atents sempre a la Paraula de Déu, amb pregària i amb gestos de proximitat i diàleg, podem treure a la llum el que enguany se'ns demana en la Diada de les Comunicacions Socials: buscar i comunicar la veritat, introduir un anunci valent, humil i engrescador, i esforçar-nos perquè tot reflecteixi l'autenticitat de vida que esdevé testimoni cristià i exemple a seguir.

† **Sebastià Taltavull Anglada**,
Bisbe auxiliar de Barcelona
i encarregat dels MCS a la Tarraconense

El *chirimiri* en casa

Las palabras se las lleva el viento, según un conocido dicho popular. Por el contrario, las obras sí que tienen una gran influencia en la educación. «Por sus obras los conoceréis», se lee en la Biblia. Lo que ven los niños en casa o en la escuela es lo que realmente hace mella en su proceso educativo.

En casa, ya lo he dicho muchas veces, la educación se produce por ósmosis, por el contacto diario con estos personajes ejemplares que son los padres y otros adultos que complementan la familia (abuelos, tíos o hermanos mayores). En la escuela también hay unos personajes ejemplares, los maestros, que dependiendo de su ma-

nera de comportarse como personas (al margen de su capacidad como docentes) mandan continuos mensajes educativos al alumnado. Es en el día a día, familiar y escolar, donde se va construyendo la educación de un menor.

Alguna vez he comparado el proceso educativo con la fina llovizna propia del País Vasco, el popular *chirimiri*. Son esas pequeñas gotas de lluvia tan fina que parece que no van a ser capaces de mojarte, pero que, a la larga, después de que te caigan encima durante un rato, llegan a calar a fondo y hacen que uno se quede bien empapadito.

Pues sí, la educación se hace a base del ejemplo que damos a nuestros

hijos y alumnos. Es el *chirimiri* del ejemplo que nos damos los padres entre nosotros, con el cariño que nos manifestamos en nuestra relación de pareja, en la forma en que nos pedimos las cosas, o en cómo agradecemos los cuidados que nos prodigamos mutuamente.

Piense que sus hijos, el día de mañana, cuando establezcan su propia familia, se comportarán de manera muy similar a lo que hayan vivido en su casa, en su familia de origen.

Dr. Paulino Castells
(*Tenemos que educar*, Ed. Península.
Hem d'educar, Ed. Columna)

SANTORAL

5. † Diumenge de l'Ascensió del Senyor. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. Dilluns. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe; beat Josep M.

Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. Dimarts. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. Dimecres. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·lïope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.

9. Dijous. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí,

ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna-Maria Taigi, mare de família.

10. Divendres. Sant Maurici, abat; sant Asteri, bisbe.

11. Dissabte. Sant Bernabé, apòstol company de Pau, nat a Xipre, on morí; santa Maria Rosa Molas i Vallbé (1815-1876), rel., de Reus, fund. Gnes. MdD de la Consolació, a Tortosa (CMC, 1858); sant Lleó III, papa (795-816); santa Adelaida o Alicia, vg. cistercenca.

ENTREVISTA

▶ **AGUSTÍ BORRELL**

La Bíblia, a l'abast de tothom

Intel·lectuals i personatges famosos, creients i agnòstics, van participar el propassat 30 de març en l'acte de presentació de la nova edició de la Bíblia en llengua catalana, amb el text de la traducció interconfessional (BCI), que es va celebrar al Petit Palau de la Música Catalana. Aquesta edició, que compta amb 95 il·lustracions interiors i el dibuix de la coberta de l'artista Perico Pastor, i de la qual s'han tirat 30.000 exemplars a 9,95 euros, ha estat possible gràcies a la col·laboració de sis entitats catalanes especialitzades en edicions bíbliques. L'Agustí Borrell, carmelita descalç, és secretari de l'Associació Bíblica de Catalunya i membre de l'equip de traducció de la Bíblia catalana interconfessional.

Com neix la idea de publicar una edició popular de la Bíblia?

La Bíblia és el llibre més traduït i més editat. Hi ha moltes edicions, també en català. De tota manera, tenim la sensació que la lectura del text bíblic va quedant reduïda als ambients cristians, i encara amb limitacions. Per això, es va veure la necessitat de facilitar al màxim l'accés a la Bíblia a tothom qui hi pugui estar interessat.

L'acte del 30 de març al Petit Palau va ser tot un èxit. Barcelona ha fet un primer pas per convertir-se en un atri dels gentils?

La presentació va resultar un esdeveniment únic i sorprenent. Entorn de la Bíblia es va produir un diàleg serè, intens i respectuós entre persones conegudes que tenen posicions molt diferents sobre la fe. Tots es van expressar amb una forta implicació personal i van coincidir en el valor excepcional de la Bíblia, i en la utilitat de llegir-la. Es va demostrar que l'intercanvi sincer entre creients i no-creients és possible i enriquidor per a tots.

Per què creients i no-creients hauríem de llegir, o rellegir més sovint, la Bíblia?

Les arrels de la cultura occidental es troben en bona part a la Bíblia. Sense el coneixement dels textos bíblics resulta difícil entendre l'art, la literatura o els valors característics de la nostra societat. I, sobretot, la Bíblia és un veritable tresor, un llibre on són presents de forma vital les preguntes i les respostes més importants de l'existència humana.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Servei diocesà per al Catecumenat. Cloenda del temps de mistagògia i celebració del sagrament de la Confirmació, a la Catedral. Dissabte 11, de 18 a 20 h.

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Celebra la cloenda del seu centenari amb una missa el proper dissabte 11 de juny (19 h) a la catedral del Sant Esperit de Terrassa, presidida pel bisbe d'aquella diòcesi, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglí 55). Vetlla de Pentecosta, dissabte 11 de juny (21 h).

Llibres que marquen època. Ramon M. Nogués presenta l'obra *El medi diví*, de Pierre Teilhard de Chardin, el dilluns 6 (19.30 h), a la Fundació Maragall (c/ València 244).

40 hores d'oració al Santíssim Sagrament. Dia 6 juny, parròquia de la Mare de Déu del Mont Carmel (c/ Santuari 116); dies 7 i 8, Esclaves del Sagrat Cor de Jesús (c/ Mallorca 234); dia 9, parròquia Sant Joan Maria Vianney (c/ Melcior de Palau 56); dia 10, Missioneres Germanes de Betània (c/ Bonavista 37 - Cornellà); dies 11 i 12, parròquia de la Puríssima Concepció (c/ Aragó 299).

Renovació Carismàtica Catòlica en l'Esperit. Dissabte 11 juny (21.30 h), eucaristia de vigília de Pentecosta a la parròquia de la Bonanova. Diumenge 12 trobada-recés a partir de les 10 h, a Balmesiana (c/ Duran i Bas 9). A les 17 h, eucaristia presidida per Mn. Mario Ciccorossi.

CURSETS

Jornades d'Estudis Franciscans. «Clara d'Assís i la mística femenina dels segles XII-XIII», organitzades pel Monestir de Pedralbes, per la família franciscana de Catalunya i per la Facultat de Teologia de Catalunya. Entrada lliure. Dia 17 de juny, de 10-18 h, a la FTC, i dia 18, de 10-19 h, al Monestir de Pedralbes. Ponents: Victòria Cirlot, Lúcia Roig, Teresa Pujal, Teresa Forcades, Anna Castellano i J. Manuel Vallejo.

LA SAGRADA FAMÍLIA SEGONS GAUDÍ

Gaudí, la Bíblia i la litúrgia

Gaudí és un arquitecte profundament cristià que fonamenta el seu univers simbòlic en la revelació de les Escriptures cristianes, la Bíblia llegida en el context de la tradició i la litúrgia de l'Església catòlica. Qui vulgui entendre la Sagrada Família ha de pouar en els llibres que el mateix Gaudí explicita com a font del seu pensament i de les seves conviccions religioses. Aquests llibres són, en primer lloc, la Bíblia i, pel que fa a la litúrgia, *L'Année liturgique*, obra de l'abat benedictí de Solesmes dom Guéranger i llibre de capçalera de Gaudí, entre d'altres.

L'amor de Gaudí a la litúrgia és inseparable de dom Guéranger i del moviment de renovació litúrgica, cohesionat a Catalunya al voltant del primer Congrés Litúrgic de Montserrat (1915). L'any successiu, Gaudí fins i tot participà en un curset de cant gregorià que el P. Sunyol dirigirà en el mateix monestir.

Per a Gaudí, la simbiosi Bíblia-litúrgia és total. En aquesta darrera, en la litúrgia, hi ha la font de les concepcions i els simbolismes que aplica a la Sagrada Família, la qual es beneficia de l'experiència d'un Gaudí que dirigeix la restauració de la catedral de Mallorca i construeix la cripta de la Colònia Güell. En una paraula, Gaudí viu i beu de la litúrgia. I afirma: «La litúrgia tot ho té previst.»

El seu objectiu és construir un lloc d'adoració i de lloança que permeti, per aquest ordre, la visió i l'escolta. De fet, afirma, «l'oïda és el sentit de la fe i la vista és el sentit de la glòria, perquè la glòria és la visió de Déu»; i la visió, que va més enllà de la vista, «és la immensitat», la fita a assolir. En un aspecte pràctic, per assolir això en les celebracions de la fe, Gaudí accentua la importància de la il·luminació i de l'acústica en les esglésies.

La idea de fons de la Sagrada Família sorgeix de la meravella davant la bondat de Déu que ha volgut manifestar-se a la humanitat i conduir-la vers la nova Jerusalem. Per això el misteri del Déu trinitari, Pare, Fill i Esperit Sant, recorre i penetra allò que es veu i allò que no es veu a la Sagrada Família.

Armand Puig i Tàrrach

La Sagrada Família segons Gaudí, Edicions Pòrtic (Grup 62)

PELEGRINATGES

Peregrinació a Fátima. Del 9 al 14 de juliol per la cornisa cantàbrica, Bilbao, Santander, Covadonga, Santiago de Compostela, Fátima i Zaragoza. Informació: tel. 933 857 259 (Mn. Jaime o Rita).

BREUS

Missa a la Sagrada Família per a la Zona Pastoral 1. La presidí el cardenal, juntament amb el bisbe auxiliar, els vicaris

episcopals i els respectius arxiprestos, el diumenge 8 de maig. Hi participaren uns quatre mil fidels dels arxiprestats de la Catedral, Rambles-Poble Sec, Sant Josep Oriol, Puríssima Concepció, Sagrada Família, Sant Martí, Poblenou, Provençals, Sant Andreu i Trinitat-Roquetes. Abans de la missa, el Dr. Jaume Aymar exposà el simbolisme religiós i espiritual de la gran obra de Gaudí i va dir que els presents feien realitat el somni de Gaudí, que volia el seu temple ple de fidels lloant Déu. Al final, la Coral Ucraïnesa de la parròquia de Sant Josep i Santa Mònica interpretà un himne bizantí en honor a Crist ressuscitat.

Pastoral de persones discapacitades. El dia 30 d'abril el bisbe auxiliar, Mons. Sebastià Taltavull, administrà el sagrament de la confirmació a un grup de joves del Centre pilot Arcàngel Sant Gabriel que l'associació ASPACE té a Montjuïc, per a per-

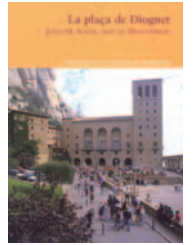

sones afectades de paràlisi cerebral. El bisbe auxiliar estava acompanyat per Mn. Agustí Viñas, que col·labora en el centre.

LLIBRES

Libre de l'abat de Montserrat, Josep M. Soler. Es titula

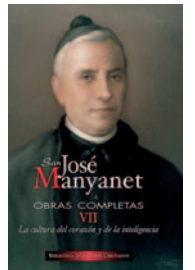
La plaça de Diognet (Publicacions de l'Abadia de Montserrat, col·lecció «Saurí», n. 181). Són textos escrits amb voluntat de diàleg i de

suscitar la reflexió. Recull diverses intervencions públiques del pare abat durant els darrers deu anys, com a màxim responsable de la comunitat benedictina de Montserrat. Adreçat a gent d'Església, però també a persones que se senten al marge de la vida eclesial. El llibre té tres parts: Cristians en el món d'avui, Per a una ètica global, i Humanisme, fe i cultura. El títol fa referència a un text primitiu molt profund: la *Carta a Diognet*, que és un text clàssic sobre la vida dels cristians enmig del món.

Séptimo volumen de las obras de Sant Josep Manyanet.

Este volumen, editado por la BAC, tiene 822 páginas y recoge los escritos pedagógicos del sacerdote catalán y fundador de las congregaciones de las Hijas e Hijos de la Sagrada Familia. El volumen ha sido preparado por Josep M. Blanquet y Josep Roca. Puede adquirirse en las librerías religiosas y en la calle Entença 301, de Barcelona (t. 934 394 305).

PALABRA Y VIDA

Estilo cristiano en la era digital

El Papa nos ha ofrecido una amplia reflexión sobre la realidad de Internet en el mensaje que ha publicado con motivo de la 45 Jornada de las Comunicaciones Sociales, que se celebra este domingo con el lema «Verdad, anuncio y autenticidad de vida en la era digital».

Ha sorprendido la lectura positiva que el Papa hace del fenómeno de las nuevas redes sociales de la comunicación, aunque también alerta sobre sus peligros. En primer lugar, el Papa reconoce el gran cambio que se ha producido en estos últimos años. «Las nuevas tecnologías —dice— no modifican sólo el modo de comunicar, sino también la comunicación en sí misma, por lo que se puede afirmar que nos encontramos ante una vasta transformación cultural. Con esta forma de difundir información y conocimientos nace un nuevo modo de aprender y de pensar, así como nuevas oportunidades para establecer relaciones y construir lazos de comunión.»

Ahora bien, el Papa se muestra también muy realista ante las nuevas tecnologías y alerta sobre sus peligros o sus malos usos: una interacción parcial, la tendencia a comunicar sólo algunas par-

tes del propio mundo interior, el riesgo de construir una cierta imagen de sí mismos, que suele conducir a la autocomplacencia.

De modo especial los jóvenes están viviendo estas nuevas posibilidades porque estas nuevas tecnologías permiten a las personas encontrarse más allá de las fronteras del espacio y de las propias culturas, inaugurando así un mundo nuevo de amistades potenciales. Esta es sin duda una gran oportunidad, pero supone también prestar una mayor atención y una toma de conciencia sobre los posibles riesgos.

Entre estos riesgos señala el Papa el de buscar refugio en una especie de mundo paralelo o una excesiva exposición al mundo virtual. Y en este punto hace una advertencia que cabe considerar fundamental, y así lo indican diversos expertos en comunicación: «Es importante recordar siempre que el contacto virtual no puede y no debe sustituir el contacto humano directo, en todos los aspectos de nuestra vida.»

En la era de las redes digitales cada uno ha de sentir también la necesidad de ser una persona

auténtica y reflexiva. Auténtica, es decir, fiel a sí misma, sin caer en la ilusión de construir artificialmente una *imagen pública*. De ahí la cuestión esencial que, a los ojos del Papa, se plantea en las nuevas redes sociales: «¿Quién es mi prójimo en este nuevo mundo?»

Y Benedicto XVI no duda en proponer «un estilo cristiano de presencia también en el mundo digital, caracterizado por una comunicación franca y abierta, responsable y respetuosa del otro». Considero que este punto es especialmente importante, porque nos recuerda el principio ético que ha de presidir el acto de comunicación, también en la era digital. El respeto a la verdad, el respeto a la persona y a sus derechos es el fundamento de la ética de la comunicación y, por lo mismo, hemos de ser conscientes de la profunda inmoralidad de aprovechar estas nuevas redes de comunicación para difundir estereotipos o ataques falsos contra la honestidad y la honorabilidad de las personas.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona